

KLIJENIE (1) *sb n*

D sg klij(e)niu.

Sł stp brak, Cn: klejenie, Linde bez cytatu: klejenie; poza tym XVII w. z Cn) s.v. klejowaty.

Powlekanie lepką substancją w celu zabezpieczenia przed wilgocią; conglutinatio Cn: Klij iego do brieft ku klijeniu, bo fie wody nie boij / á dla te⁸⁰ Tatarowie kliją łobie fiodła y ftrzały bo choć fie zmacza y w wodzie moknie/ tedy gim nicz nie wadzi. FalZioł IV 35b.

Cf **KLIIC**

ZCH